

Allernoodzakelijkst moet derhalve bij deze regeling het door de c. c. aangegeven correctief genoemd worden: het vaststellen door de afdeeling van de principes volgens welke de afdeelingsraad zal hebben te oordeelen. En wanneer de bovengenoemde bezwaren van gewicht worden geacht en men wil die bezwaren ondervangen, dan zal die leiddraad niet al te vaag gesteld mogen zijn. Maar dan is er weder het nadeel aan verbonden, dat de afdeeling zelve te veel gebonden is en nooit schipperen kan.

En in de praktijk zal het immers vóórkomen, dat het wenschelijk is op enkele punten wat toe te geven. In hoeverre dat wenschelijk is, moet in elk speciaal geval door de afdeeling beoordeeld worden, nadat alle belanghebbende leden in de gelegenheid zijn gesteld invloed op dat oordeel uit te oefenen. De jongere collegae hebben gewoonlijk groot belang bij het opgericht worden van nieuwe fondsen; hun dient eenige invloed gegeven te worden op het al of niet goedkeuren der reglementen.

De Afdeeling Arnhem en O., heeft sinds tientallen van jaren alle exploitatie-fondsen kunnen weren krachtens art. 7 van haar H. R., luidende: „De gewone en buitengewone leden verbinden zich geen geneeskundige of pharmaceutische hulp te zullen verleenen aan ziekenbussen, wier statuten niet door de Afdeeling zijn goedgekeurd”.

Na de reorganisatie der Maatschappij heeft de afdeeling het als van zelf sprekend beschouwd, dat casu quo het advies van den Afdeelingsraad werd ingeroepen. Als leiddraad hebben wij daarbij aanvaard de conclusie's genomen in de buitengewone algemeene vergadering te Utrecht in zake het ontwerp-ziekteverzekeringswet.

En in al deze tientallen van jaren heeft deze regeling nooit aanleiding gegeven tot eenigerlei quaestie met één der afdeelingsleden. Mij dunkt, deze langdurige ondervinding van de afdeeling Arnhem en O. moet wel eenig gewicht in de schaal leggen.

Ik blijf derhalve van oordeel, dat de bezwaren verbonden aan goedkeuring der reglementen door den afdeelingsraad, zwaarder wegen dan die verbonden aan goedkeuring der reglementen door de afdeeling zelve, den afdeelingsraad gehoord, en dat de laatste gemakkelijker kunnen ondervangen worden.

Arnhem, 16 Juni 1907.

P. RIBBIUS.

DE KWESTIE-RUTGERS.

De commissie voor de herziening van het huishoudelijk reglement heeft een oplossing gevonden om collega RUTGERS zijn lidmaatschap van de Maatschappij tengevolge van zijn verhuizing te doen verliezen.

De voorgestelde toevoeging aan art. 9 van het ontwerp-reglement voorziet in een leemte en kan misschien in een of ander bijzonder geval van nut zijn. Voor het geval-RUTGERS hebben wij er echter niets aan. Wij verlangen niet collega RUTGERS uit de Maatschappij te stooten, doch integendeel hem er in te houden.

Collega RUTGERS oefent zijn praktijk uit in den Haag, waar hij zijn dagelijkschen werkkring heeft. Hij heeft gemeenschappelijke belangen met de Haagsche collega's, is bestuurslid van het 's-Gravenhaagsch geneeskundig gezelschap en van de Vereeniging van medische specialiteiten te 's-Graven-

hage. Omdat hij nu even buiten de grens van de gemeente is gaan wonen, zou hij genoodzaakt zijn lid te worden van de afdeeling Leiden, waar hij niets mee te maken heeft. Het zou toch al te zot zijn.

Het is een geval, dat vooraf niet is voorzien. De gewenschte oplossing kan m. i. gevonden worden zonder wijziging der statuten. Volgens alin. 3 van art. 9 der statuten wordt het gebied van elke afdeeling bepaald door het hoofdbestuur in overleg met de betrokken afdeelingen. Indien het hoofdbestuur in overleg met de afdeelingen 's-Gravenhage e. O. en Leiden e. O. bepaalt, dat iemand, die onder de gemeente Wassenaar woont, doch zijn praktijk uitoefent niet aldaar, maar binnen de gemeente 's-Gravenhage, gerekend wordt tot het gebied der afdeeling 's-Gravenhage e. O. te behooren, en het reglement dezer afdeeling in dien zin wordt gewijzigd, dan is de zaak gezond. Bij geen der betrokken partijen kan daartegen bezwaar bestaan.

Wil men voor andere mogelijke dergelijke gevallen bij voorbaat den te volgen weg aanwijzen, dan kan in art. 9 van het ontwerp-huishoudelijk reglement een algemeene bepaling in bovenbedoelden geest worden opgenomen. Noodig is dit echter m. i. niet.

den Haag, 17 Juni 1907.

J. DE GROOT.

Met behulp van art. 9 der statuten kan niet art. 5 op zij worden gezet, volgens hetwelk men het lidmaatschap der Maatschappij verkrijgt door aansluiting bij de afdeeling, binnen welks gebied men gevestigd is. Toch toont het geval RUTGERS de noodzakelijkheid aan van een regeling van het forensen-vraagstuk, dat op den duur zeker meer naar voren zal komen.

Daar men in de regel niet als forens begint, meen ik, dat, ook met behoud van art. 5 al. 3 der statuten een bevredigende oplossing mogelijk is, nl. door een bepaling in het huishoudelijk reglement op te nemen, volgens welke het hoofdbestuur het recht verkrijgt leden der Maatschappij, die, bij verhuizing, de praktijk blijven uitoefenen in het gebied der afdeeling, waar zij gevestigd waren, toe te staan lid van hun afdeeling te blijven.

Aan de afdeeling 's-Gravenhage geef ik bescheidenlijk in overweging deze wenk te gieten in een passenden vorm voor een amendement op het huishoudelijk reglement.

H. BURGER.

FONDATION PIERRE BUDIN.

In het begin van dit jaar overleed te Marseille PIERRE BUDIN. Hij stierf midden in zijn werk. Immers hij was naar Marseille gegaan om door een conférence den stoot te geven tot de oprichting van een „consultation de nourrissons”. De treurige indruk, door zijn dood teweeggebracht, werd nog versterkt door dezen droeven samenloop van omstandigheden. Dubbel lag het dan ook voor de hand, BUDIN's nagedachtenis te eeren door steun te verleen aan datgene wat de laatste jaren zijn levenstaak was. Den Nederlandschen paediaters, noch den Nederlandschen verloskundigen behoef ik te zeggen, welke groote beteekenis de door BUDIN begonnen „consultations de nourrissons” verkregen hebben voor de vermindering der kindersterfte in Frankrijk. Ik kan volstaan met enkele regels over te schrijven uit de circulaire der Fransche commissie voor de „Fondation PIERRE BUDIN” om daaraan